

**ТРОЯНСЬКИЙ КІНЬ УГОДИ
З МІЖНАРОДНИМ
ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ**

стор 3

**БПП + «НФ» + РПЛ =
ЛЮБОВ
ЗА РОЗРАХУНКОМ**

стор 4

**ВІТАУТАС ГРУБЛЯУСКАС:
МУЗИКАНТ,
ЯКИЙ ЗАЙМАЄТЬСЯ ПОЛІТИКОЮ**

стор 7

Рішення РНБО про блокаду ОРДЛО та безпрецедентна провокація у сесійній залі Верховної Ради свідчать про те, що замість республіки в Україні вже створена агресивна поліцейська держава, яка діє виключно в інтересах олігархів та їхніх прибутків на крові. Про це йдеться у заяві ВО «Батьківщина» щодо подій 15 березня.

Рішення Ради національної безпеки та оборони про припинення залізничного й автомобільного сполучення через лінію зіткнення є цілковитою заслугою ветеранів та активістів, які, попри шалений тиск, не дозволили відновити злочинну торгівлю з терористами. Але вони вимагали припинити торгівлю з бойовиками, звільнити наших військовополонених, захистити Україну від агресора. Натомість РНБО висунула лише одну вимогу — повернути олігархам підприємства, які у них відібрали терористи.

Наголошуємо, що ані президента, ані уряд, ані Раду з нацбезпеки не турбувало, коли в Донецькій та Луганській областях терористи відбирали у тисяч громадян їхні підприємства, а мільйони людей залишалися без власного житла. Тому це рішення РНБО має на меті виключно захист тіншового бізнесу олігархів і чинного керівництва держави.

Поява 15 березня у сесійній залі Верховної Ради представників Національної поліції, яких всупереч регламенту і з відома спікера завели народні депутати з «Народного фронту», долаючи законний спротив охорони та народних депутатів від інших політичних сил, нагадає часи Януковича, коли представники тодішньої більшості заводили до парламенту «тітушок» — задля побиття депутатів-опозиціонерів. Ми впевнені, що фракція з так званої парламентської більшості зробила це, аби натиснути на українське суспільство та задля подальшої узурпації влади.

Ми висловлюємо повагу віце-спікеру Оксані Сироїд, якій вистачило мужності припинити цей кримінальний балаган та гідно закрити засідання Верховної Ради.

Партія «Батьківщина» вимагає від президента Петра Порошенка негайно виступити у Верховній Раді з відкритим звітом щодо ганебного рішення РНБО та оцінки дій народних депутатів із «Народного фронту». Чекаємо від президента відповідей на всі запитання парламентарів у присутності ЗМІ.

Ми звертаємося до НАБУ, ГПУ та СБУ із заявою, у якій вимагаємо відкрити кримінальні провадження проти посадових осіб Верховної Ради та МВС, котрі допомогли співробітникам Національної поліції увійти до сесійної зали. Ми нарахували щонайменше п'ять статей Кримінального кодексу України, за якими правоохоронні органи мають відкрити провадження.

Партія «Батьківщина» вимагає розслідувати у Верховній Раді дії голови ВР та народних депутатів з «Народного фронту», які завели до сесійної зали представників Національної поліції з метою спричинити тиск на інших народних депутатів. Голова ВР та народні депутати з «Народного фронту» мають понести за свої дії адміністративну, дисциплінарну та політичну відповідальність.

Українське суспільство мусить позбутися тих, хто прийшов до влади на крові героїв Революції, але продовжує знищувати Україну. Українці на Євромайдані виборили право називатися європейською державою, і «Батьківщина» завжди буде з цими людьми!

В УКРАЇНІ СТВОРЕНО

АГРЕСИВНУ ПОЛІЦЕЙСЬКУ ДЕРЖАВУ

ВСЕУКРАЇНЬСКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
2 грн 30 коп.

УНІАН

«Ще кілька таких розгонів — і в наших лавах буде не 500 активістів, а щонайменше тисяча»

Учасники блокади, попри спроби силових розгонів, не залишать редути та контролюватимуть виконання ініційованого президентом рішення РНБО про припинення торговельних відносин з ОРДЛО. Про це «ВВ» розповів співзасновник Штабу блокади торгівлі з терористами, колишній другий командир батальйону «Донбас» Анатолій Віноградський (позивний «Гал»).

— Ми вітаємо мужній жест президента України, який нарешті зважився заблокувати торгівлю з окупантами, хоча фракції БПП та «НФ» відмовилися розглядати у Верховній Раді законопроект про окуповані території. Це невеличке, проте досягнення. Звісно, воно не вирішує тих проблем, які стоять перед Україною, і не відповідає тим вимогам, які висували ми, — звільнення українських військовополонених та ухвалення закону про окуповані території.

Президент на засіданні РНБО казав, що прийняття такого закону є порушенням Мінських угод. Проте вони ніколи не працювали. Лише перешкождали державі виконувати свої конституційні обов'язки стосовно своїх громадян, а українцям — захищати Україну. Ці Мінські «домовленості» ніколи не зупинили країну-агресора, яка з використанням зброї захоплювала територію та знищувала інфраструктуру нашої країни. Тому про Мінськ можуть нині говорити тільки зрадники, єдине завдання яких — зберегти свій бізнес у країні-агресорці.

Ми й надалі контролюватимемо виконання рішення Ради Нацбезпеки, ні редути, ні учасники блокади нікуди не підуть.

Упродовж останніх тижнів посилюється протистояння поліції Донецької області з патріотами України, ветеранами так званої АТО, які блокують торгівлю з окупантами. Поліція усе частіше застосовує зброю. Минулого тижня у Костянтинівці силовики перешкождали проїзду колони наших побратимів, послаючи на розпорядження командування Анти-терористичного центру щодо боротьби з диверсійними групами: мовляв, переміщуватися територією Донецької та Луганської областей можуть тільки люди, які мають реєстрацію у цих областях.

Ми через віце-спікера парламенту Оксану Сироїд звернулися до АТЦ за роз'ясненням і отримали відповідь, що такого пункту в наказі не існує. Тому дії поліції Костянтинівки є незаконними. Більше того, вони були відверто провокативними. Ветерани війни співають гімн України, а в цей час люди у формі з жетонами поліції стріляють над їхніми головами автоматними чергами. Це до болю нагадує Крим.

Ми впевнені, що влада не облишить спроб розігнати нашу блокаду руками поліції та Нацгвардії. Проте вони забувають, що після кожної спроби силового розгону до нас приєднується все більше людей. Ще кілька таких розгонів — і в наших лавах буде не 500 активістів, а щонайменше тисяча. Нас підтримують активісти з усіх регіонів України.

Блокада торгівлі з ОРДЛО, яку ще наприкінці минулого року розпочали ветерани війни на Донбасі, так перешкождала владі, що минулого тижня президент на засіданні РНБО, розкритикувавши активістів у центрі і звинувативши їх у завданих економічних збитках, вирішив на державному рівні припинити торгівлю з окупантами. Проте вже на своїх умовах, що відрізняються від вимог блокувальників. Доленосному рішенням передувала спроба силового розгону одного з редутив патріотів, яка парадоксально збіглася із відзначенням Дня добровольця. Експерти вбачають у діях гаранта Конституції намагання якомога швидше відновити торговельні відносини з ОРДЛО, а паралельно усунути політичних опонентів.

Рішення РНБО, яке набуло чинності після указу Порошенка, передбачає припинення торгівлі з окремими районами Донецької та Луганської областей, транспортного сполучення з ОРДЛО. Цей документ зобов'язує Кабмін невідкладно розробити і запровадити план заходів із забезпечення функціонування паливно-енергетичного і металургійного комплексу України, проаналізувати негативний вплив на економіку та бюджет країни та вжити заходів щодо його мінімізації.

НБУ своєю чергою повинен був протягом доби внести пропозиції щодо роботи банків з російським капіталом, зокрема запровадження проти них санкцій.

А ось умови зняття блокади кардинально відрізнялися від тих, які висували активісти. Якщо останні вимагали звільнення з полону побратимів та наполягали на ухваленні закону про окуповані території, то найголовнішою вимогою влади є повернення під українську юрисдикцію розташованих на неконтрольованих територіях підприємств, які були «націоналізовані» бойови-

У ЧИННОГО ПРЕЗИДЕНТА НЕМАЄ ІНШОГО ШЛЯХУ, АНІЖ ЗМІЦНЮВАТИ АВТОРИТАРНИЙ РЕЖИМ. ВІН НЕСПРОМОЖНИЙ ІСНУВАТИ В УМОВАХ ДЕМОКРАТІЇ, НАВІТЬ ЗА НАЯВНОСТІ СВОЄЇ АРМІЇ ПОРОХОБОТІВ ТА МОНОПОЛІЗАЦІЇ МІДІА

ками. Друга умова влади — припинення вогню. Якщо керівництво ОРДЛО піде на поступки, торговельні відносини та транспортне сполучення Україна відновить.

Проте президент прозоро натякав, що активістам, які змусли владу ізолювати окуповані території, буде непереливки. Мовляв, хочете долучитися до процесу — вступайте до лав Нацполіції. Не хочете — будьте готові до того, що вас затримують і покарають, адже зі зброєю ніхто ходити не дозволить.

Про те, що активістів блокади бажають спростити за ґрати якомога швидше, свідчить четвертий пункт рішення РНБО, в якому пропонується керівництву антитерористичної операції у Донецькій та Луганській областях вжити заходів із нейтралізації можливих збройних провокацій.

На думку керівника громадської ініціативи «Права справа», військового експерта Дмитра Снегірьова, державна блокада ОРДЛО була оголошена не через начебто економічні втрати на рівні 3,5 млрд доларів, а через страх можновладців, що буде оприлюднена інформація щодо зв'язків із непро-

ОДЕРЖАВЛЕННЯ БЛОКАДИ: дуплет від Порошенка

зорими схемами постачання товарів як на окуповану територію, так і з неї.

«Розкриття такої інформації загрожує часними парламентськими і президентськими виборами», — пояснив він «ВВ».

Експерт нагадав, що, згідно з заявою групи «Метінвест», яка належить Ахметову, від початку конфлікту на Донбасі підприємства,

монстрував, що опікуватиметься олігархами всіма доступними методами», — констатував він у коментарі «ВВ».

Своєю чергою президент громадської організації «Центр досліджень політичних цінностей» Олесь Доній припустив, що Порошенко персонально зацікавлений у поверненні під українську юрисдикцію «націоналізованих» бойовиками підприємств, тому й забув про звільнення українських полонених і говорить лише про приватні заводи.

«Державний орган РНБО став на захист не громадян України, а єдиного олігарха, який залишився в країні, — Порошенка. Всі інші люди зі значними капіталами визнали його пріоритет і діляться з ним ресурсами», — підкреслив експерт у коментарі «ВВ».

Експерти одноставно вважають, що своїми діями президент не лише нагадує свого попередника, а навіть перевершує його.

«Порошенко як один із засновників Партії регіонів перейняв не тільки риторіку, а й модель управління, притаманну Януковичу. Це використання силових структур у вирішенні внутрішніх конфліктів як важеля тиску на політичну опозицію. За кількістю політ'язнів режим Порошенка вже обігнав попередника», — вважає Дмитро Снегірьов.

А Олесь Доній додає, що цинізм та самовпевненість Порошенка призвели до процвітання в Україні цензури, репресій стосовно добровольців та учасників Майдану, утисків демократії.

«Наприклад, навіть Янукович не додумався до того, щоб привести до сесійної зали парламенту військових. А ось силовий розгін учасників блокади — це наслідування попередника. На жаль, у Порошенка немає іншого шляху, аніж зміцнювати авторитарний режим. Він неспроможний існувати в умовах демократії, навіть за наявності своєї армії порохоботів та монополізації медіа. Він боїться будь-якого спротиву, тому каратиме всіх», — підсумував експерт.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

Троянський кінь угоди з МВФ

Україна узгодила оновлену версію Меморандуму про співробітництво зі своїм основним кредитором — МВФ. Про це ще 4 березня заявив глава місії МВФ в Україні Рон ван Руден. До кінця місяця уряд розраховує отримати черговий кредитний транш у розмірі 1 млрд доларів. Однак текст Меморандуму тримають у таємниці — за два тижні після підписання його так і не оприлюднили на офіційному рівні. Судячи зі змісту документа, який є у розпорядженні фракції «Батьківщина», для наших громадян підготували чимало неприємних сюрпризів.

Ознайомившись із положеннями Меморандуму, доходи висновку, що головною метою уряду є тотальна економія.

«Ми маємо поступово зменшити дефіцит бюджету сектору загальнодержавного управління до 2,5% ВВП у 2018 році та 2,25% ВВП у 2019 році. Це буде досягнуто передусім завдяки зменшенню поточних витрат», — йдеться у документі.

Член економічного дискусійного клубу Геннадій Рябцев зазначає: скорочення витрат є хибним шляхом, який не сприяє сталому економічному розвитку.

«До цього вдавалася Греція, яку теж кредитував МВФ, а також багато інших країн під час фінансово-економічної кризи 2008–2010 років. Але економіка починала зростати лише тоді, коли країни відмовлялися від цієї політики і зверталися до стимулювання інвестиційної діяльності та ділової активності», — наголошує експерт.

Окрім того, уряд обіцяє розпочати «масштабну програму» скорочення бюджетників. Кількість працюючих у державному секторі до кінця цього року хочуть зменшити на 4%, і ще на 10% — протягом двох наступних років. Причому з тексту Меморандуму випливає, що планують скорочувати працівників медичної та освітньої сфер.

У Меморандумі Україна обіцяє Фонду «утримуватися від подальшого підвищення мінімальної заробітної плати у 2017 році, а будь-яке зростання доходів у 2018 році здійснювати із врахуванням його впливу на безробіття».

Це — натяк: українцям варто ще дужче затягнути паски.

До слова, щоб зменшити ризики відтоку працівників із офіційного сектору, обіцяють скасу-

вати мораторій на проведення податкових аудитів та трудових перевірок малих підприємств. Тобто роботодавців «закошмарять» ревізіями, окрім того, для них збільшать штрафи за неофіційне працевлаштування.

Узагалі з Меморандуму випливає, що представникам малого та середнього бізнесу, а також сільгоспвиробникам, яких нині душать

У МЕМОРАНДУМІ ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ХИТРІ ФОРМУЛЮВАННЯ, ЗА ЯКИМИ ХОВАЮТЬСЯ ПЛАНИ УРЯДУ ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ ПЕНСІЙНОГО ВІКУ

податками, не варто розраховувати на «покращення». Так, наші чиновники вже пообіцяли своїм закордонним партнерам «утримуватися від будь-яких істотних урізань податків та не пропонувати нових звільнень від оподаткування, а також утримуватися від запровадження пільгового оподаткування».

Влада вкотре обіцяє, що Верховна Рада ухвалить «комплексну пенсійну реформу». Новий термін — до кінця наступного місяця. А набути чинності вона має з наступного року.

У Меморандумі використовуються хитрі формулювання, за якими ховаються плани уряду щодо підвищення пенсійного віку. Там сказано, що реформа пропонує «новий набір варіантів виходу на пенсію з ширшим, ніж нині, діапазоном пенсійного віку, що передбачає значну можливість вибору залежно від загального трудового стажу, а також із пенсійними виплатами, які заохочують громадян до продовження трудової діяльності й пізнішого виходу на пенсію».

І одразу за цим у тексті Меморандуму слідує фраза, яка викриває справжню мету таких змін: «Це дозволить у довгостроковій перспективі зеконормити видатки у розмірі не менше як 3% ВВП».

«В Україні 10 працівників годують 11 пенсіонерів, і цю проблему, звісно, потрібно вирішувати. Але як би не вийшло так, що після збільшення трудового стажу вік виходу людини на пенсію перевищуватиме середню тривалість життя в Україні».

Окрім того, це безглуздя, коли нам пропонують заплатити певну суму, щоб збільшити трудовий стаж, або коли йдеться про оподаткування пенсій. Адже людина, яка заслужила пенсію, сплачувала на неї податки все своє життя. Пенсійну реформу треба проводити не шляхом скорочення державних витрат, а збільшуючи зарплати, покращуючи продуктивність праці, створюючи нові робочі місця. Тоді в нас буде більше тих, хто працює, а не отримувачів пенсійних виплат», — вважає Рябцев.

До кінця липня 2017 року Україна зобов'язується переглянути систему комунальних субсидій домогосподарствам. Соціальні норми споживання енергоносіїв і тепла будуть скорочені: для індивідуального опалення газом — з 5,5 до 5,0 м³ на 1 кв.м, електроенергією — з 65 до 51 кВт/г за 1 кв.м.

«Будь-які коректування норм споживання газу без стовідсоткового обліку є недоречними. Отримувачем вигоди від такого скорочення залишається лише держава», — каже «ВВ» директор енергетичних програм Центру світової економіки і міжнародних відносин НАН України Валентин Землянський.

До кінця серпня 2017 року уряд обіцяє прийняти постанову щодо монетизації субсидій.

«Існує загроза, що людям відкриють спецрахунки, кошти з яких можна буде витратити лише на оплату комунальних послуг. Хоча в розвинених країнах їх можна використовувати

Не сплатив за комуналку — житимеш на вулиці?

Запевнення міністра юстиції Павла Петренка, що в українців не вилучатимуть житло за несплату комунальних послуг, виявилось міфом. Пам'ятаємо прецедент, коли в мешканця Луцька за комунальні борги виконавча служба арештувала квартиру та продала її на аукціоні. Як з'ясувалося, це не єдиний випадок, коли в боржників забирали помешкання.

За інформацією Мінюсту, минулого року було реалізовано п'ять об'єктів житлової нерухомості в рахунок погашення боргів за оплату комуналки. Загалом торік виконавча служба стягнула з комунальних боржників 351 млн гривень, зокрема, із заробітних плат, пенсій та інших доходів.

Водночас загальна заборгованість за комунальні послуги, за підсумками минулого року, сягнула 12,5 млрд гривень. Причому щомісяця сума залежності зростає. Так, якщо на початку року рівень сплати становив 82%, то в грудні — близько 60%. Це не дивно, адже тарифи на всі види житлово-комунальних послуг підвищувалися: гаряча вода в середньому подорожчала в 1,8 раза, холодна та газ — в 1,4 раза, опалення — в 1,9 раза.

Екс-міністр ЖКГ Олексій Кучеренко зазначає: згідно з внесеними в жовтні 2016 року змінами до закону «Про виконавче провадження», сума боргу за комуналку, за якої можна арештувати нерухомість, збільшена до 20 мінімальних зарплат (64 тисячі гривень).

«За один опалювальний сезон такий борг не накопичиться, але хвості можуть тягнутися із попередніх сезонів. Надалі рівень несплати населення за спожиті газ, воду та електрику лише зростатиме. Завищені тарифи призвели до вибухонебезпечної ситуації у суспільстві, і хіба лише це може певною мірою стримувати чиновників від арешту житла. Але як взагалі можна говорити про законність вилучення нерухомості за несплату комунальних послуг, якщо і тарифи, і ціни на газ в країні є незаконними? Дисципліни щодо платежів можна вимагати лише у разі встановлення обґрунтованих тарифів, належного обліку тепlopостачання і регулювання цих послуг», — зазначає Кучеренко.

Водночас адвокат Микола Титаренко зазначає: через те, що в Україні діє спрощена система стягнення заборгованості, фактично будь-який ЖЕК може подати в суд на боржника, і рішення про вилучення житла винесуть за одне-два засідання.

«Виконавча служба до минулого року не мала законних підстав забирати помешкання, у якому прописані неповнолітні. Однак цю норму для виконавчої служби мінімізували, фактично дозволивши виконавцям знівелювати положення Конституції щодо захисту прав неповнолітніх. Сьогодні маємо законодавчо визначену систему рейдерського захоплення домоволодінь, і це відбувається з подачі уряду та НКРЕКП, які незаконно підвищили тарифи», — вважає Титаренко.

Тамара ПЕТРОВА

КОМЕНТАР ЕКСПЕРТА

«Держава відмовляється від соціальних зобов'язань, прописаних у Конституції»

Геннадій РЯБЦЕВ,
член економічного
дискусійного клубу:

«МВФ ніколи не вказує країнам, яких кредитує, що їм потрібно робити для поліпшення економічної ситуації. Поради Фонду мають загальний характер. Наприклад, нам рекомендують скоротити дефіцит Пенсійного фонду, який, власне, породжує діру в бюджеті. Але як це зробити, мусить запропонувати національний уряд. На жаль, шляхи, які обирають українські

чиновники, призводять лише до накопичення зовнішнього боргу, без просування у напрямі стабілізації економічної ситуації в країні та покращення добробуту людей».

Це є наслідком спроби реалізувати в Україні неоліберальну політику. Її суть полягає у тому, що держава відмовляється від соціальних зобов'язань, прописаних у Конституції, відсторонюючись від врегулювання будь-яких відносин, зокрема щодо питань власності. Їх нібито самостійно мусить регулювати ринок, а уряд має відігравати роль арбітра.

Але такі засади актуальні для американських реалій, де існують інститути, що попереджують зловживання з боку бізнесу, де є по-

тужна судова гілка влади. А ми не маємо таких важелів. Окрім того, в нас недостатньо розвинуті ринкові відносини. Тож угода про співпрацю з МВФ містить пункти, актуальні для Америки, а не для України. Бо говорити про лібералізацію ринку землі, зменшення обсягу державного регулювання можна лише в тому випадку, якби в країні не було олігархічного капіталізму та діяли сталі демократичні принципи, існувала незалежна судова гілка влади і самостійні регулятори на більшості ринків».

До слова, неоліберальна політика йде врозріз із євроінтеграційними прагненнями України, бо в жодній країні Європи вона не прижилася».

Кіра ВІНОГРАДОВА

Жорстка дисципліна — порядок у Раді

Нещодавно Комітет виборців України проаналізував відвідування народними депутатами засідань Верховної Ради в 2017 році. Найдисциплінованішою фракцією виявилася «Батьківщина», представники якої були присутні на 84% пленарних засідань. Далі йдуть «Народний фронт» (83%), Блок Петра Порошенка (82%), Радикальна партія Ляшка (80%), позафракційні депутати (75%), «Самопоміч» (74%), «Опоблок» (67%). Найгірше з відвідуваністю у груп «Воля народу» (65%) і «Відродження» (61%).

Недотримання дисципліни є справжнім лихом цього парламенту. Слуги народу не лише прогулюють, а й продовжують «славу» традицію кнопкодавства.

Дуже багато говорилося про те, що необхідна реформа Верховної Ради, яка передбачає, зокрема, зміни в регламенті парламенту. Ось тільки далі розмов справа не пішла.

Експерти розповіли «ВВ» про те, як, на їхню думку, можна навести порядок у ВР.

Політолог, голова Єдиного координаційного центру «Донбас» Олег Саакян вважає, що потрібно змінювати власне принцип роботи парламенту, вдатися до такого собі перезапуску. Необхідно використовувати сучасні технології, адаптувати діяльність парламентарів до сьогоденних викликів. Для цього є усе. Але поки бракує політичної волі.

«Насамперед потрібно ввести відповідальність за кнопкодавство. Піймали депутата на цьому, довели факт — і автоматично позбавили мандата!

Щодо відвідуваності, то дійсно слід змінити розклад засідань ВР, щоб нардепи вже не мали причин і відмовок пропускати їх. А з прогульниками вчиняти просто: застосовувати штраф або інші види адміністративного покарання. А можна і за певну кількість прогулів позбавити мандата!» — пропонує експерт.

Однак, за словами Олега Саакяна, нинішня Рада не псуватиме життя сама собі. Але могла б, принаймні, запровадити ці жорсткі заходи вже для наступної каденції.

Як зауважує директор Українського інституту аналізу та менеджменту політики Руслан Бортник, якби парламентарі бачили, що керівництво ВР не порушує регламент, то, можливо, і самі були б відповідальнішими.

«Депутати повинні працювати весь робочий час, а не тиждень-два, як багато хто з них. Вдаючись лише до адміністративних покарань, порядок у Верховній Раді навести неможливо. Є у нас регламентний комітет, і є можливість застосовувати ті або інші стягнення. Але цього не робиться повною мірою. Хіба тільки можуть вирахувати щось із зарплати.

Тут потрібен комплексний підхід і жорсткі заходи. Якщо службовець прогуляє кілька днів, то втрапить роботу. Депутат — такий самий найманий працівник. Не відвідував засідання без поважної причини стільки-то днів — звільнений. Можна ще жорсткіше: позбавляти таких систематичних прогульників права балотуватися наступного разу.

До речі, не можна забувати також і про роботу в комітетах. Там теж потрібно відмічати присутність і відсутність народних обранців. Будь-які порушення регламенту, кнопкодавство та інші ганебні вчинки повинні жорстко каратися. Чи варто штрафувати? Ні для кого не є секретом, що депутати не живуть на одну зарплатню. Тому треба карати не штрафами, а позбавленням тих чи інших депутатських прав і привілеїв», — констатує політолог.

Руслан Бортник теж упевнений, що нинішні депутати не зважаться підтримати такі жорсткі заходи. Але суспільство має вимагати цього вже від майбутніх «слуг народу».

Микола БИКОВ

БПП + «НФ» + РПЛ = любов за розрахунком

Майже рік нас не можуть ознайомити зі складом парламентської коаліції. І це не дивно: БПП і «НФ» для формування більшості на двох бракує голосів. А залучення позафракційних депутатів суперечить Конституції. Але ж ось-ось спливе річний імунітет Кабінету міністрів Володимира Гройсмана! Що робити?

Усе частіше в ЗМІ з'являється інформація про те, що провадні політсили почали активні перемовини з фракцією Радикальної партії Ляшка для того, щоб змудрувати коаліцію на трьох. Експерти розповіли «ВВ», чому по рокові вільного плавання БПП і «НФ» все ж почали шукати третього союзника, коли коаліціанти укладуть угоду і чи міцним буде цей союз.

Усе частіше в ЗМІ з'являється інформація про те, що провадні політсили почали активні перемовини з фракцією Радикальної партії Ляшка для того, щоб змудрувати коаліцію на трьох. Експерти розповіли «ВВ», чому по рокові вільного плавання БПП і «НФ» все ж почали шукати третього союзника, коли коаліціанти укладуть угоду і чи міцним буде цей союз.

З БАГАТЬОХ ПИТАНЬ ПОВСЯКЧАС ВІДБУВАЮТЬСЯ СИТУАТИВНІ ГОЛОСУВАННЯ. ЗА КОЖНИМ ІЗ НИХ ХОВАЮТЬСЯ УЗГОДЖЕННЯ І РОЗПОДІЛ РЕСУРСІВ. ЦЕ ДОРОГОВАРТІСНИЙ ПРОЦЕС. А СТВОРЕННЯ НОВОЇ БІЛЬШОСТІ НА ТРЬОХ ЗДЕШЕВЛЮЄ ЙОГО

УСУНУТИ ВСІ РИЗИКИ

Політехнолог, кандидат історичних наук, керівник «Центру політичної розвідки» Олег Постернак говорить про те, що нині існують об'єктивні обставини, які змушують Петра Порошенка і головних парламентських гравців вдатися до формування нової коаліції.

«Для коаліціантів важливо усунути всі ризики, пов'язані з відсутністю більшості, а також запобігти міжнародному тиску. А ще їм потрібно сформувати стійку парламентську коаліцію для підтримки тих чи інших ініціатив Банкової. Петрові Порошенку необхідно мати понад 226 голосів.

Раніше фракція РПЛ неодноразово ситуативно голосувала з коаліцією. Але останнім часом партійним «збирачам» усе важче організувати швидкісний збір голосів у парламенті. Тому й потрібно сформувати тристоронню коаліцію», — пояснює експерт.

Олег Постернак звертає увагу на ще один момент: президент чітко дав зрозуміти, що він у жодному разі не розпускатиме ВР (хоча всі чудово знають, що нині більшості як такої не існує). Тож і вибору іншого немає, окрім як сформувати нову більшість. На думку політехнолога, найімовірніше, процес закипить наприкінці березня — на початку квітня і збіжиться у часі зі звітом Кабміну Гройсмана.

«Зрозуміло, що новий учасник коаліції також братиме участь у перерозподілі портфелів. Олег Ляшко попросить основні важливі посади, пов'язані з фінансовими потоками. Це для нього принципово. Також я не виклю-

ЗДЕШЕВИТИ ГОЛОСУВАННЯ

Кандидат політичних наук, політолог Олексій Якубін звертає увагу на те, що між БПП, «НФ» і РПЛ уже існують певні домовленості.

«Ляшко відхрещується від цього, але при те ми помічаємо деяку синхронізацію дій між трьома фракціями. В окремих питаннях вони дотримуються однакової позиції. А ще всі разом активно виступають проти «Батьківщини» та «Самопоміч».

Своєрідною точкою відліку формування нової більшості можна вважати недавнє підписання трьома політсилами декларації єдності. Але переговори тривають досі. Щось конкретніше нам розкажуть ближче до 14 квітня (у цей день спливає річний імунітет уряду).

Навіщо потрібне формування коаліції на трьох? По-перше, ми бачимо, що з багатьох питань повсякчас відбуваються ситуативні голосування. За кожним із них ховаються узгодження і розподіл ресурсів. Це дороговартісний процес. А створення нової більшості на трьох його здешевлює. До того ж можна точніше прогнозувати ухвалення тих чи інших законів.

По-друге, владі потрібно продемонструвати, що уряд спирається на дієздатну коаліцію, за допомогою якої може приймати необхідні закони. Також за нову програму Кабміну спокійніше голосувати втрьох, не залучаючи нікого», — аналізує політолог.

За словами Якубіна, РПЛ потребує ресурсів для свого підсилення. Але водночас цій полісилі доведеться зрозуміти, як отримати доступ до ресурсів і при цьому не перетворитися на щось подібне до Соцпартії Олександра Мороза без майбутнього.

«Напевно, нині самі «радикали» опрацюють різні варіанти. Зокрема, можливість відступу. Не виключено, що нову коаліцію таки сформують, Кабмін переформатують (РПЛ отримає свої портфелі), а потім Олег Ляшко скаже, мовляв, уряд став на антинародну позицію, наприклад, з питання меморандуму МВФ — і його фракція хутенько вийде з більшості. Але буде вже пізно: Кабмін отримає річний імунітет. Заодно і дочасних парламентських виборів можна буде уникнути», — підсумовує експерт.

Яна ДЖУНГАРОВА

Для коаліціантів важливо усунути всі ризики, пов'язані з відсутністю більшості, а також запобігти міжнародному тиску. А ще їм потрібно сформувати стійку парламентську коаліцію для підтримки тих чи інших ініціатив Банкової. ПЕТРОВІ ПОРОШЕНКУ НЕОБХІДНО МАТИ ПОНАД 226 ГОЛОСІВ

Глава України Петро Порошенко 13 березня подав до Верховної Ради проект змін до законодавства, спрямованих на боротьбу з подвійним громадянством. Відповідний законопроект президент визнав «невідкладним», тобто Верховна Рада мусить розглянути його якомога швидше. Експерти звертають увагу: документ містить ряд юридичних колізій, а також норми, які дозволятимуть очільнику держави тиснути на бізнес-опонентів.

ДОКУМЕНТ-УТОПІЯ

У статті 4 Конституції України сказано: «В Україні існує єдине громадянство». Водночас у статті 2 Закону України «Про громадянство», на який посилається Конституція, пояснюється: «Єдине громадянство виключає можливість існування громадянства адміністративно-територіальних одиниць України. Якщо громадянин України набув громадянство (підданство) іншої держави або держав, то в правових відносинах з Україною він визнається лише громадянином України. Якщо іноземець набув громадянство України, то в правових відносинах з Україною він визнається лише громадянином України». Тобто вислів «єдине громадянство» означає, що в нас не може бути громадян окремих регіонів — приміром, Одеської, Харківської чи Київської областей, однак не свідчить про заборону подвійного громадянства. Хоча, звісно, щодо останнього діють обмеження. Так, згідно з чинним зако-

ПОДВІЙНИЙ УДАР ПРЕЗИДЕНТА

конопроекту вважають, що звертати увагу слід на тих громадян, «які використали виборче право, що надає іноземне громадянство», і «які під час в'їзду в Україну чи виїзду пред'явили паспортний документ іноземної держави». Хоча цікаво, чи буде той, кого можуть запідозрити в подвійному громадянстві,

отримувати підтвердження, розсилаючи запити до іноземних органів влади. Як зазначає адвокат Ольга Поединок, на практиці це положення не можна буде реалізувати щодо людей, які мають, наприклад, подвійне громадянство України та Росії: «Головне питання: набуття громадянства було добровільним чи не добровільним. Але Росія таку інформацію принципово не надає». Тож норми цього законопроекту буде легко обійти власникам російського паспорта. Та й не факт, що інші країни погодяться надавати відповідну інформацію про своїх громадян.

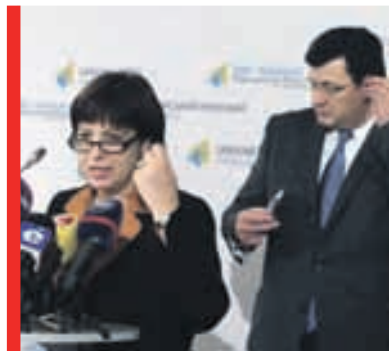
«Президент України вважає, що сьогодні питання громадянства має бути чітко врегульоване, і що ситуації, коли чиновники, насамперед вищого ешелону, мають кілька закордонних паспортів, є неприпустимими», — заявив представник президента у Верховній Раді Артур Герасимов.

Звичайно, цю ситуацію треба вирішувати. Однак цей документ не містить запобіжників, які б не дозволили завдати шкоди простим українцям.

Окрім того, правозахисники звертають увагу: у законопроекті порушені зобов'язання України за Європейською конвенцією про

тає увагу: президент, який нині виступив ініціатором відповідного законопроекту, сам не є зразком у питанні набуття громадянства.

«Очільника країни варто перевірити на наявність у нього громадянства Румунії, Іспанії та США. З цими країнами його пов'язують або етнічне коріння, або власність і гроші, що вимагає певного правового статусу. Також виникає питання: чому президент, який так зацікавився цим питанням, пропонував призначити до уряду іноземців, які взагалі не мали українського громадянства або ж отримали подвійне громадянство? Адже ні экс-міністр економічного розвитку Абрамівчус, ні экс-міністр фінансів Ярецько, ні экс-голова Нацполіції Деканоїдзе не були позбавлені громадянства інших країн. Окрім того, президент може бути зацікавлений у цьому законопроекті, бо виникла необхідність використовувати його норми як елемент тиску. Оскільки будь-який крупний бізнесмен в Україні має подвійне громадянство, його відтепер можна шантажувати відбиранням українського паспорта і, відповідно, власності або бізнесу. Окрім того, поспіх у цьому питанні може означати, що незабаром вибухне скандал, пов'язаний із подвійним громадянством, і влада вирішила

ВИНИКАЄ ПИТАННЯ: ЧОМУ ПРЕЗИДЕНТ, ЯКИЙ ТАК ЗАЦІКАВИВСЯ ЦИМ ПИТАННЯМ, ПРОПОНУВАВ ПРИЗНАЧИТИ ДО УРЯДУ ІНОЗЕМЦІВ, ЯКІ ВЗАГАЛІ НЕ МАЛИ УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА АБО Ж ОТРИМАЛИ ПОДВІЙНЕ ГРОМАДЯНСТВО?

нодавством, якщо людина, яка досягла повноліття, добровільно набула громадянство іншої країни, то це є підставою для позбавлення її громадянства нашої держави (з цього правила наразі є низка винятків, наприклад, коли йдеться про одруження з іноземцем тощо). Водночас норма щодо позбавлення громадянства є радше формальною, адже відповідний механізм не діє.

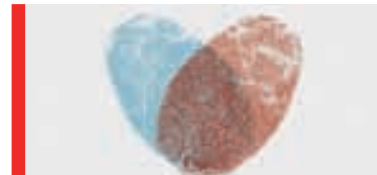
Президентський законопроект № 6175 «Про внесення змін до Закону України «Про громадянство України» в разі схвалення дає підстави визнавати громадянина України, який отримав паспорт іншої держави, таким, що добровільно втратив громадянство. Так, у президентському законопроекті сказано: «Громадянин України, який за своєю волею набув громадянство іншої держави, вважається таким, що виявив намір змінити громадянство та надав згоду на припинення громадянства України». Згідно з нормами документа, громадяни України, які на день набрання чинності закону матимуть паспорти іноземних держав, будуть зобов'язані протягом шестимісячного строку припинити іноземне громадянство та подати ці документи до уповноважених органів України. Інакше їх позбавлять права бути громадянами нашої країни. Законопроект також встановлює строк, протягом якого новий власник паспорта України зобов'язаний повернути паспорт іноземної держави, — один місяць.

Постає питання, як шукатимуть людей, які мають подвійне громадянство? Автори за-

пред'являти документ іншої держави під час паспортного контролю? Щоб виявити цей документ, людей на пунктах пропуску змушені будуть обшукати.

Окрім того, для виявлення власників документів України та інших країн пропонують запровадити цілковито абсурдні норми: наприклад, під підозрою потраплятимуть навіть ті, хто «виконали обов'язки, які на них покладає іноземне громадянство», а також ті, хто «скористався іншим правом громадянина іноземної держави».

Автори законопроекту хочуть шукати інформацію про людину, яка має два паспорти, в «офіційних друкованих виданнях» або «на офіційних веб-сайтах» інших держав, що теж утопічно. Також порушників хочуть знаходити «за даними публічних реєстрів державних органів, органів місцевого самоврядування іноземних держав або за документами, наданими такими органами». Тобто якщо українські держслужби матимуть інформацію про подвійне громадянство людини, вони повинні

НОРМИ ЦЬОГО ЗАКОНОПРОЄКТУ ЗМОЖУТЬ ЛЕГКО ОБІЙТИ ВЛАСНИКИ РОСІЙСЬКОГО ПАСПОРТА

громадянство. Так, його автори забули, що, згідно з цим документом, ми не маємо права карати тих, хто отримав іноземне громадянство з народження або через шлюб з іноземцем.

ПІАР-ХІД ПРЕЗИДЕНТА

Директор Українського інституту аналізу і менеджменту політики Руслан Бортник звер-

грати на випередження», — вважає Руслан Бортник.

Політолог Петро Олещук звертає увагу: ініціатива президента Порошенка про позбавлення українського громадянства осіб із подвійним громадянством покликана відволікти увагу суспільства від реальних проблем.

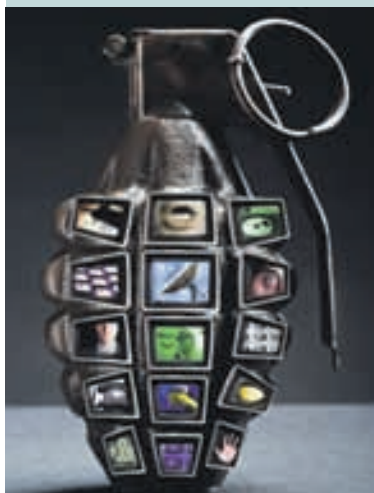
«Ця тема завжди викликала жваві дискусії в українському суспільстві. А останнім часом, зокрема через події навколо торговельної блокади Донбасу, президент втратив бали. Тож це — вигідний для президента та його оточення піар-хід. Хоча є великі сумніви, що, перше, цей законопроект ухвалить, а по-друге, що він буде реалізований на практиці. Бо через низку юридичних колізій, а також відсутність дієвого механізму реалізації навіть у випадку його ухвалення нас чекає звернення до Конституційного суду», — вважає Олещук.

Кіра ВІНОГРАДОВА

ОСТАННІМ ЧАСОМ, ЗОКРЕМА ЧЕРЕЗ ПОДІЇ НАВКОЛО ТОРГОВЕЛЬНОЇ БЛОКАДИ ДОНБАСУ, ПРЕЗИДЕНТ ВТРАТИВ БАЛИ. ВНЕСЕННЯ ЗАКОНОПРОЄКТУ, СПРЯМОВАНОГО НА БОРТЬБУ З ПОДВІЙНИМ ГРОМАДЯНСТВОМ, — ВИГІДНИЙ ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА ТА ЙОГО ОТОЧЕННЯ ПІАР-ХІД

Росія розпалює інформаційну війну проти Заходу

Якщо говорити про російську пропаганду, то можна вважати, що світ ще нічого не бачив. Оскільки новий московський військовий підрозділ з інформаційних операцій тільки починає свою роботу.

В останні кілька місяців американці усвідомили те, з чим уже надто добре знайомі європейці, — всеосяжну, руйнівну сутність російської пропаганди. Спроби Росії втрутитися у президентські вибори США залишаються головною темою національних дебатів і навіть нині загрожують новими розслідуваннями Конгресу і політичною сутічкою між Капітолійським пагорбом і новим Білим домом.

Проте американці досі погано розуміють масштаб пропагандистської машини Росії. Багато хто з них наразі вже обізнані з найрезонансними московськими ЗМІ, наприклад, телеканалом RT (якому російська держава щорічно виділяє близько \$250 мільярдів) і «новинним» веб-сайтом «Супутник» (який також щедро фінансується Кремлем).

Але все ж повний спектр інформаційних операцій Росії як і раніше може оцінити лише невелика група експертів із зовнішньої політики і національної безпеки, які змушені боротися з їхніми далекосяжними і негативними наслідками.

Ці зусилля Кремля величезні, вони вимагають мільярдів доларів, десятків вітчизняних і зарубіжних ЗМІ для створення архітектури, яка затьмарює навіть дезінформаційний наступ Радянського Союзу проти Заходу під час холодної війни. Мета цих зусиль зрозуміла і однозначна: приховати об'єктивні факти за допомогою справжнісінького потоку брехні, щоб посягти сумніви серед західних урядів, підірвати довіру до демократичних інститутів і домогтися більшої симпатії до російського уряду (або, принаймні, відвоювати собі більшу свободу дій), попри політику Москви за кордоном.

Минулого місяця під час виступу перед Думою — нижньою палатою російського парламенту — міністр оборони РФ Сергій Шойгу офіційно оголосив про створення нового військового підрозділу для проведення інформаційних операцій проти супротивників країни. Мета нової ініціативи, за словами Володимира Шаманова,

глави комітету з оборони, полягає у «захисті інтересів національної оборони та участі в інформаційній війні».

Досі про новий підрозділ відомо не багато. У своєму виступі Шойгу не уточнив повноваження нової групи або її чисельність. (Загальна кількість солдатів на активній службі в інформаційних військах оцінюється приблизно в 1000 чоловік, бюджет — близько \$300 млн на рік.)

Проте заява має велике значення принаймні з двох причин. По-перше, вона знаменує собою кульмінацію постійної милітаризації російської пропаганди. Колись дезінформація розглядалася переважно як політична стратегія, що мала на меті формувати зарубіжні уявлення про радянський (а пізніше російський) спосіб поведінки. Але тепер дезінформація поступово набуває чітко військового характеру.

У 2013 році міністерство оборони Росії, згідно з повідомленнями, створило спеціальну «наукову організацію» з підготовки солдатів для інформаційних операцій. Після цього російська армія вдерлася в інформаційний простір з подвоєною силою, відіграючи величезну — і вкрай агресивну — роль у формуванні іноземної думки та сприйняття. Відповідно до оборонної доктрини РФ 2014 року, маніпулювання інформацією стало одним із найважливіших елементів російської військової стратегії. Наразі ж можна очікувати інтенсифікації усіх цих зусиль.

Але новий підрозділ військової пропаганди Москви має велике значення також з іншої причини. Його створення віщує розпалення Росією інформаційної війни проти Заходу. Впродовж останніх років російська пропаганда стала проблемою для всієї Європи, де кремлівські ЗМІ намагалися підтримати політичні партії крайнього спрямування, дискредитувати багатьох політиків, а також просувати російське бачення світових подій. Так, за допомогою фальшивих новин і хибного тлумачення політики вони неодноразово намагалися вбити клин між членами НАТО, який Москва розглядає як реальну загрозу для своїх геополітичних амбіцій. Тепер слід очікувати нової фази цієї інформаційної атаки.

«Пропаганда повинна бути розумною, компетентною і ефективною», — підкреслив Шойгу під час презентації нових інформаційних військ країни. Очевидно, Сполучені Штати та їхні союзники по НАТО можуть вважати, що їм надіслали офіційне попередження.

Ілан БЕРМАН,
The Daily Beast, США
(Друкується
зі скороченнями)

Після реформи охорони здоров'я згідно з планом республіканців 24 млн громадян США втратять своє страхове забезпечення. Катастрофічні прогнози загрожують розколом партії. Як вчинить Дональд Трамп?

У середині січня Дональд Трамп ще перебував у захваті. План скасування реформи охорони здоров'я Барака Обами лежав у шухляді в столі, наполовину готовий, говорив він. Необхідно ще уточнити деталі, але вже зрозуміло, що його план буде, поза сумнівами, «значно дешевшим і значно кращим», ніж план Обами. Нині, в середині березня, республіканці представили свою концепцію. Але, як з'ясувалося, не все так просто.

Експерти з питань бюджету в Конгресі оцінили новий закон щодо

додати президентові. Проте під час дебатів часто забувають, якою популярною була реформа Обами серед американців. У США завжди було багато її противників.

РОЗБІЖНОСТІ З ОДНОПАРТІЙЦЯМИ

У звіті експертів є висновки, з якими республіканці можуть посперечатися. У Білому домі теж заявляють, що прогнози експертів неправдоподібні. Мовляв, реформа відбудуватиметься у кілька етапів,

же не хоче змінювати ці програми. Він вважає їх за спосіб забезпечити тих американців, які не можуть собі дозволити приватне медичне страхування.

«За мого керівництва ніхто не вмиратиме на вулиці», — говорить він.

ВІДСТАВКА ЧИ КОМПРОМІС?

Конфлікт довкола реформи охорони здоров'я нині намагаються перетворити на проблему вибору кадрів. Праві ЗМІ на чолі з новинним ресурсом Breitbart News вбачають у суперечці можливість замінити Раяна, якого ненавидять прихильники Трампа. Останнім часом вони розгорнули кампанію, щоб звинуватити спікера в провалі у галузі

ПЕРЕОБРАННЯ ТРАМПА СТАНЕ ПРОБЛЕМОЮ, ЯКЩО НОВА РЕФОРМА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ВДАРИТЬ ПО БІДНИХ АМЕРИКАНЦЯХ, ЧІЙ ГОЛОСИ БУЛИ ТАКИМИ ВАЖЛИВИМИ ДЛЯ ЙОГО ПЕРЕМОГИ

охорони здоров'я та дійшли висновку, що він нітрохи не відповідає заявам Трампа: щорічні внески на медичне страхування найближчими роками повинні зрости в середньому на 15%. Для багатьох літніх американців медичне страхування стане таким дорогавартісним, що вони, ймовірно, добровільно від нього відмовляться. Оскільки республіканці хочуть також різко скоротити соціальне забезпечення, близько 24 млн громадян США можуть втратити страхове забезпечення до 2026 року, сказано у висновках.

У Конгресі ці цифри спричинили неабияке занепокоєння. Демократи розцінили такі плани як напад на суспільство, серед республіканців теж зростає стурбованість через те, що законодавчий пакет може мати негативну реакцію.

«Це жахливо», — сказав з цього приводу сенатор Білл Кессіді.

«Такий закон не пройде в Сенаті», — пророкує республіканець Тед Круз, колишній суперник Трампа в передвиборних перегонах.

Чимало спостерігачів переконані, що реформа автоматично зашко-

наразі не можна дати реалістичну оцінку.

Проте дискусія стала серйозним викликом для Трампа. Тепер президент зрозумів, якою складною є політика в галузі охорони здоров'я. Усі хочуть, аби врахували їхні інтереси: фармацевтичне лобі, лікарі, пацієнти. Знайти модель, яка подобається усім, практично неможливо. Але для Трампа важливо знайти ту, яка задовольнить його партію, і при цьому виконати свою передвиборчу обіцянку — скасувати реформу Обами. Водночас його переобрання стане серйозною проблемою, якщо нова реформа вдарить по бідних американцях, чий голоси були такими важливими для його перемоги.

Ще гірше, якщо зіштовхнуться інтереси Дональда Трампа і його однопартійця Пола Раяна — спікера палати представників Конгресу, який хоче скасувати реформу Обами насамперед із фінансових міркувань. Він виступає за скорочення витрат на систему охорони здоров'я шляхом збільшення конкуренції і реформування витратних програм Medicare і Medicaid. Трамп

охорони здоров'я. Breitbart навіть опублікували аудіофайл, на якому можна почути, як республіканець дистанціювався від Трампа під час виборчої кампанії.

Трамп може використати цей конфлікт, щоб змістити Раяна і розробити абсолютно новий план реформи охорони здоров'я. Однак так він не лише втратить час, а й ризикує отримати серйозний конфлікт із поміркованим крилом республіканців, які підтримують Раяна.

І тому найвірогідніше, що президент під час майбутніх переговорів спробує приміряти роль «фахівця з укладання угод», котрий об'єднує якомога більше інтересів. Він може запропонувати реалізувати спочатку тільки деякі частини нової реформи з подальшою розробкою деталей.

У будь-якому разі Трамп, схоже, не хоче подавати закон до Конгресу без змін. Провадиться робота над узгодженням плану, перш ніж він буде представлений на голосування, повідомив його прес-секретар.

Вейт МЕДИК,
Der Spiegel, Німеччина

Мер Клайпеди Вітаутас Грубляускас в столиці України вперше. І зовсім не в політичних чи господарських справах, що притаманні його посаді. Минулого тижня під час Київського джазового фестивалю очільник литовського міста на недовго повернувся до своєї першої професії — музиканта. Кореспондент «ВВ» поспілкувалася з литовським політиком про джаз, реформи і енергонезалежність Клайпеди.

» **Пане Вітаутас, як часто вам вдається виступати на сцені як професійному музиканту?**

— Такі приємні експерименти, як повернення до джазу в рамках київського фестивалю, винятково рідкісні. З 2004 року, відколи почав працювати в професійній політиці, я переважно слухаю джаз або опікуюся культурними фестивалями. Але якщо я вирішив десь виступити, то готуюся так, щоб не почуватися дискомфортом і не розчарувати глядача. Я б ніколи собі не вибачив, якби мене слухали з жалості, думаючи: «Раніше він був музикантом, але тепер він політик, який трохи грає». У душі я маю себе за музиканта, який займається політикою, а не політиком, який іноді береться за інструмент.

» **Як часто ви знаходите час для занять музикою?**

— 24 години на добу сім днів на тиждень ти — мер. Найпізніший захід, у якому я мусив брати участь, починався о пів на другу ночі, а найраніший — о 5 годині ранку. Але вдома я намагаюся бути батьком своїх чотирьох дітей і 4–5 разів на тиждень упродовж 20–30 хвилин — музикантом. Звичайно, напередодні виступів репетиції стають тривалішими та інтенсивнішими. Щоб нікому не заважати, граю у підвалі. Так уже склалося, що мій джазовий час — 9–10 година вечора, коли діти вже готуються вклататися спати.

» **Чому ви обрали трубу?**

— Скоріше, труба знайшла мене, і доля вклала цей інструмент у мої руки. Я співав у хорі хлопчиків, який став основою для нової дитячої музичної школи. Кожному хористові довелося ще й опанувати музичний інструмент. Тоді я дуже хотів грати на акордеоні, але члени комісії сказали, що у викладача по трубі бракує учнів. І я погодився. Але мені дуже нелегко давався інструмент. Тим часом як інші учні вже вивчали гама, я не міг витягти й звуку.

Мій вступ до консерваторії теж був радше випадковістю, ніж усвідомленим вчинком. Коли під час іспиту я грав концерт Шолохова, вся комісія сахалася. Але через гарний атестат мене зарахували кандидатом по класу труби.

Лише на третьому році навчання у консерваторії я відчув, що, можливо, колись таки навчуся грати. Доти два роки я ішачив, та результату не було. По закінченні навчання я півтора року служив у армії, граючи в оркестрі Балтійського військового округу в Ризі. І цей час, по суті, став для мене другою консерваторією. Там ми щодня вправлялися по 5–6 годин, і вище за той рівень, який я набув у армії, я вже не піднімався.

» **А як у вашому житті з'явився джаз?**

— Перше щеплення джазу я отримав по закінченні школи в 1975 році. На нашому випускному вечорі грали чудові джазові музиканти. Я сидів неподалік сцени і був такий вражений, що не танцював, ні з ким не розмовляв, а просто слухав. Певно, тоді й зарозився джазом, хоча сам цього не розумів.

Пізніше мене запросили до естрадного оркестру, який виконував джаз. Там захворів четвертий трубач. Мене випадково почув диригент і сказав: «Ходімо зі мною. Зіграєш. Там три-чотири ноти». Коли я вперше сів до оркестру, мене полонив звук, вільний дух і думка, і в ньому я з четвертої труби виріс до соліста, концертмейстера і керівника джазової кафедри.

» **У 2017 році Клайпеда знову має титул культурної столиці Литви і претендує на звання європейської культурної столиці 2022 року. У вашому місті, зокрема, відбувався національний відбір на пісенний конкурс «Євробачення». Що ви як мер могли б записати собі в актив у цій сфері життя міста?**

— Жодної втіленої ініціативи, яка зробила Клайпеду кращою і завдяки якій городяни стали щасливішими, я не стану приписувати виключно собі. Це є спільним надбанням команди, до якої я належу.

Наше місто єдине в Литві змогло за чотири роки вдвічі збільшити фінансові дотації для культури. І те, що культура стала одним із наших пріоритетів, мене неабияк тішить і відповідає моїм політичним та суспільним цінностям. Але, повторю, це не моя особиста заслуга.

» **Ваше місто і вся Литва нині можуть похвалитися енергонезалежністю завдяки роботі плазмового терміналу скрапленого природного газу Independence.**

— Будівництво терміналу стало викликом не лише для міста, а й для всієї держави, бо проект потрібно було завершити в дуже стислі терміни. Я активно долучився до цього процесу. Багатьох доводилося переконувати, а іноді й змушувати. Але термінал був збудований, і наразі ми пишаємося тим, що Клайпеда стала символом енергетичної самостійності, символом альтернативи.

Сьогодні танкери з газом, що прибувають із Норвегії два-три рази на місяць, стали звичним явищем. А завантаження терміналу на повну потужність дозволило б не лише забезпечити Литву, а й задовольнити 80% потреб у ресурсі всіх країн Балтії.

» **Як змінилися тарифи для населення?**

— Для городян, як і для всіх громадян Литви, послуги не стали дешевшими. Але незалежність є надто великою цінністю, щоб шукати дешеві рішення. Я взимку сплачую за газ, який використову-

ВІТАУТАС ГРУБЛЯУСКАС: «Незалежність є надто великою цінністю, щоб шукати дешеві рішення»

ВІЗИТКА

Вітаутас ГРУБЛЯУСКАС — мер міста Клайпеди (Литва) з 2011 року. Відомий політик, дві каденції відпрацював у Сеймі, діяч культури, постійний учасник конференцій у Європарламенті. Професійний джазовий музикант, відомий далеко за межами Литви. Засновник і попечитель міжнародного Клайпедського джазового фестивалю «Пілес», який прославив литовське портове місто на весь світ.

ватні перевізники. Це дозволяє демоніполізувати ринок і домогтися адекватних цін на послуги.

» **Порт є невід'ємною частиною Клайпеди. Чи прибутково це для міста?**

— Порт Клайпеди державний, тому всі податкові відрахування від прибутку йдуть до держбюджету. Проте порт є активним соціальним партнером міста. Особливо щодо будівництва й підтримки інфраструктури, дотичної до порту. Але дати гроші на спорудження школи чи дитячого садочка їм не дозволяє закон.

Перевагою порту є те, що він не замерзає. Торік у ньому було відвантажено понад 40 млн т, відтак він став лідером у Балтійському морі. Туристичний сегмент становить лише 1,5% від загального прибутку порту. Але для міста він важливий. За підрахунками, кожен турист, який зійшов з борта судна, витрачає 50 євро за 8 годин у Клайпеді. І кількість круїзних кораблів, які зупиняються у порту, зростає. Якщо в 2015-му їх було 55, то вже цього року зареєструвалося 60. Отже, туристичні компанії вбачають усе більше переваг у відвідуванні міста й регіону загалом. До нас прибувають судна з Німеччини, країн Скандинавії, США, Канади, Великобританії. Пасажирами переважно є люди, які вже бачили світ, тому нам потрібно їх чимось здивувати, щоб вони не хотіли під час стоянки залишатися на палубі.

Також наше місто в липні стане одним із хост-портів, що приймають міжнародну регату великих вітрильників The Tall Ships

Races 2017! Етап гонки співпаде з Днем моря — нашим найбільшим святом. Місто покриває усі витрати на підготовку до цього заходу. Але, гадаю, воно того варте: Клайпеду відвідає від 600 тисяч до мільйона гостей.

» **Відтік працездатного населення став однією з тенденцій у країнах, які не так давно приєдналися до Євросоюзу. Чи стикнулася Клайпеда з цією проблемою?**

— У Клайпеді спостерігається відтік молоді та людей середнього віку, і з цією проблемою борються доволі складно. Коли кордони відкриті, ти обираєш, де краще, тим паче, що не завжди можна повністю розкритися у місті, де народився.

Однак порівняно з іншими містами маємо не таку вже й драматичну ситуацію. Навіть більше, відтік населення у нас спричинений не лише економічною міграцією, а й бажанням заощадити. Згідно з нашим законодавством, податки на доходи литовців нараховуються не за місцем роботи, а за місцем проживання. За межею міста вони значно нижчі. Тому багато хто воліє жити за містом, а працювати в Клайпеді.

Звичайно, відтік населення частково компенсується працівниками з України, Білорусі та навіть Китаю. Я був здивований, побачивши в посольстві Литви в Україні чимало людей, які оформляють робочі візи. Дуже хотілося б, щоб бодай деякі з них працювали в Клайпеді.

Альона ПОТАЄВА

У 1991 році студія Disney презентувала знаменитий нині мультфільм «Красуня і Чудовисько». Ця анімаційна казка припала до душі і дітям, і дорослим. Та й премій назбирала безліч: три «Золотих глобуса» і два «Оскара». А ще заробила в прокаті понад 400 мільйонів доларів. Складно було уявити, що через багато років Disney вирішить перезапустити проект. І не просто перемалювати славновісних персонажів, а зняти справжній художній фільм!

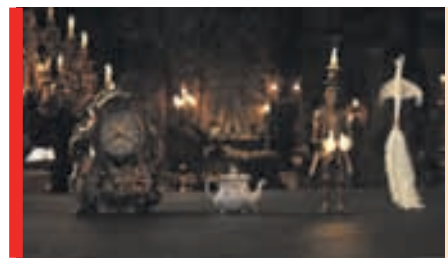
Згідно з сюжетом, чарівниця обернула принца Адама (Ден Стівенс) на Чудовисько за його злість, пихатість і самозакоханість. При цьому також зачарувала його почет і обслугу: всі вони перетворилися на предмети побуту.

Однак чарівниця не просто покарала принца, вона хотіла провчити його. Тому чаклунка залишила йому можливість повернути свою подобу. Для цього він мусить не лише подорожувати, а й закохатися. І найголовніше — почуття мають бути взаємними. А ще необхідно вкластися у відмірний термін. Чарівниця подарувала Чудовиську магичну троянду: коли її остання пелюстка впаде, тоді шляху назад уже не буде...

У маленькому селі живе красуня Белль (Емма Вотсон). Люди називають її дивачкою: дівчина віддає перевагу книгам перед завидним нареченим. Белль не хоче перетворитися на покірливу служницю у заміжжі, а марить великим, всеосяжним коханням. Тож залишення першого хлопця на селі — самозакоханого Гастона (Люк Еванс) вона всіляко відкидає.

КРАСУНЯ і зефір

ПІСЛЯ ПЕРЕГЛЯДУ ФІЛЬМУ ЗДАЄТЬСЯ, ЩО ТИ З'ЇВ КІЛЬКА КІЛОГРАМІВ ЗЕФІРУ, ЩЕДРО ПОЛИТОГО ВАРЕННЯМ, І ЗАПИВ УСЕ ГАРЯЧИМ ШОКОЛАДОМ. ПАФОСУ В СТРИЦІ ЗНАЧНО БІЛЬШЕ, НІЖ КОХАННЯ

Якось її батько Моріс (Кевін Клайн) вирушає на ярмарок, але збивається з дороги. Опинившись у зачарованому замку, він потрапляє у полон до Чудовиська. Белль, дізнавшись про це, послідає на допомогу батькові. Вона пропонує господареві замку ув'язнити її замість батька. Ну а далі все як у казці: від ненависті до любові — лише один крок. Ось тільки закоханим може стати на заваді підступний Гастон, який усе ще домагається руки Белль...

Роль красуні виконала відома британська актриса Емма Вотсон. Попри те, що Вотсон сама буквально виростила в казці, граючи впродовж багатьох років Герміону Грейнджер

у Поттеріані, Белль у неї не вдалася. По-перше, на класичну героїню (а екранізація багато в чому точнісінько дублює мультфільм) актриса зовсім не схожа. Та й гра її, м'яко кажучи, не вразила. Значно краще на цю роль пристала б Енн Хетеуей. Вона — викопана Белль.

До речі, в пресі писали про те, що заради цього проекту Емма Вотсон відхилила пропозицію зіграти в мюзиклі «Ла Ла Ленда!» Це велика жертва. Втім, Емму Стоун в оscarоносному фільмі вона теж ніколи б не переграла. Не та вагова категорія!

Британський актор Ден Стівенс, відомий за серіалом «Абатство Даунтон», перевтілюється у Чудовисько-

принца. І якщо з образом зачарованого монстра він впорався на славу, то принц із нього вийшов не надто чарівний. Цікавий збіг: спочатку на роль Чудовиська запрошували Раяна Гослінга, але він відмовився від цієї роботи на користь «Ла Ла Ленда!»

А ось хто органічно вписався у цю казкову історію, то це Люк Еванс. Його Гастон чудовий у всіх відношеннях. Він нарцис, готовий на все заради досягнення своєї мети. В усьому йому допомагає вірний товариш і соратник Лефу (Джоз Гед). До слова, продюсери вирішили зобразити його гомосексуалістом... З цього приводу навіть вибухнув скандал: низка кінотеатрів у США відмовилася демон-

струвати фільм. Утім, це був лише недоречний рекламний хід. Насправді тема нетрадиційної сексуальної орієнтації поставала лише в безневинних жартах.

У картині взяли участь безліч зірок першої величини: Емма Томпсон, Юен Макгрегор, Іен Маккелен і чимало інших. Їм довелося говорити і співати за весь зачарований почет. Сумно, що у вітчизняному прокаті всі пісні були переозвучені українською мовою. З одного боку, це покращує сприйняття, а з іншого — це те саме, якби переспівали українською, наприклад, «Ла Ла Ленда». Все-таки хотілося б чути оригінальний спів акторів!

Режисерське крісло зайняв оscarоносний Білл Кондон, відомий за мюзиклом «Чикаго» та останніми двома частинами вампірської саги «Сутінки». Кондон зняв дуже гарне кіно в плані картинки (щоправда, художники по костюмах вочевидь дали маху). Хоч режисер і вніс деякі нововведення, але глобально йому забракло сміливості на те, щоб зробити ремейк бодай трохи оригінальним. Навіть більше, кіно в нього вийшло солодке як патока. Після перегляду фільму здається, що ти з'їв кілька кілограмів зефіру, щедро политого варенням, і запив усе гарячим шоколадом. Пафосу в стрічці значно більше, ніж кохання.

Тим часом 2014 року французи зняли свою справді оригінальну версію «Красуні». Головні ролі в ній виконали Венсан Кассель і Леа Сейду. І це дійсно захоплива і надзвичайно вишукана казка.

До слова, студія Disney, потренувавшись на «Книзі джунглів» і «Красуні і Чудовиську», екранізує легендарну анімацію «Король Лев» 1994 року. А ще — «Аладдіна» 1992-го... Насправді це сумно. Тому що це просто-таки криза ідей! Disney більше не хоче створювати оригінальні картини і паразитує на колишній славі.

Страховищне муві: КІНГ. КІНГ. КІНГ

Про гігантського мавпоподібного монстра Кінг Конга від 1933 року зняли з десятком художніх фільмів. Тому можна лише здогадуватися, навіщо кінокомпанія Legendary Pictures вирішила презентувати глядачам ще одне аналогічне муві — «Кінг: Острів черепа».

Фільм розповідає про таємну експедицію однієї американської дослідницької контори в супроводі військових на Острів черепа, загублений у Тихому океані. Там вчені на чолі з Вільямом Рандою (Джон Гудман) сподівалися знайти щось незвідане. Прибувши на місце, вони зіштовхуються з тим самим легендарним Кінг Конгом.

Звір, зачувши небезпеку, шаленіє і трощить гвинтокрили непрошених гостей. Частина мандрівників гине, решта рятується втечею. Але підполковник Престон Пакард (Семюел Л. Джексон) не зник здаватися. Його мета — помститися за заги-

блих і знищити чудовисько. На шляху йому стрінеється ще чимало страхітливих створінь-убивць.

Тим часом найманець-слідопит Джеймс Конрад (Том Хіддлстон) і журналістка Мейсон Уівер (Брі Ларсон), які також беруть участь в експедиції, дізнаються, що Конг не становить жодної загрози. Він просто захищає місцевих аборигенів від військових. Тепер Джеймс і Мейсон мусять врятувати гігантську горилу... Невдовзі з'ясується, що на цьому моторошному острові є щось справді неймовірно страшне. Те, з чим важко впоратися навіть самому Кінг Конгу.

Навіщо було реанімувати цю історію? Тільки сміливець міг зважитися на ремейк після того, як «Кінг Конга» в 2005 році зняв Пітер Джексон (це кіно отримало три «Оскара», зокрема нагороду за кращі візуальні ефекти). Переплюнути знаменитого режисера практично неможливо! Але постановник Джордан Вот-Робертс усе-таки наважився на експеримент, який виявився очевидно провальним. Спецэффектами вже нікого не здивуєш. Значно важливішою була драматургія, на яку й не пошкодило б робити ставку. А монстри і чудовиська вже не лякають і не цікавлять.

Витягли цей фільм із безодні повної безнадії лише блискучі актори. Володарка «Оскара» Брі Ларсон чудово зіграла свою роль. Та й потенційний Бонд — Том Хіддлстон склав їй гарну компанію. У роль злого вояки вдало вписався Семюел Л. Джексон. Але, на жаль, цього виявилось замало. Навіть зоряному акторському складу не вдалося розвіяти нудьгу і тугу, що раз по раз накопчується. Здається, що сумно навіть самому Кінг Конгу. Подекуди в його очах вгадується світова скорбота. І не дивно. Він ніби розуміє, яке бездарне це кіно...

Сторінку підготувала Анна СПІВАК

Головний редактор —
Анна СПІВАК,
відповідальний секретар —
Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію
КВ №21058-10858 ПР
від 14.11.2014 р.

Редакція:
м. Київ,
бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу:
ТзОВ «Структура ІТ»,
а/с 155,
м. Київ, Україна,
04080

Засновник та видавець:
ТзОВ «Структура ІТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано
ТзОВ «Мега-Поліграф»
04073 м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення №

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Наклад
10 386 прим.

Передплатні індекси:
23115 (рос.),
49450 (укр.)

При використанні
публікацій
посилання на газету «ВВ»
обов'язкове.

Відповідальність
за зміст
рекламних матеріалів
несе рекламодавець.

